

Medeniyet ve Yaşadığımız Kürede Ortaklık

Batı toplumları medeniyet maskesi ile kamufle ettikleri, aslında insani değerlerden hızla uzaklaşarak akıp giden yolcululukta ilerlerken, diğer

Medeniyet dünyası Doğu toplumları statükocu bir inat, bir diretme ile yoksullaşmaya anti Demokratik sistemlerde yok oluşa doğru ilerlediler.

Direnmeyenler ise kendi topraklarında kiracı konumuna kendi evlerinde misafir konumuna gelmek zorunda kaldılar. Yani gelişmemiş ülkeler ya da ekonomik olarak az gelişmiş sosyal olarak Batı değer ve kültürleriyle asimile olmuş, kendi özünden hızla uzaklaşmış toplumlar ve uluslar oldular.

Ülkemizi örnek gösterirsek Batı ve Doğu kültürü tam bir sentez oluşturur. Statükonun ve değişimin iki bloğu sanki Batı ve Doğu kültür ile değerlerinin savaşçıları gibi kemikleşmiş, ezberlenmiş söylem ve eylemlerinden taviz vermeden çağın getirdiği değişimi kabullenmeyen ya da insani değerlerin büyük bir miras olduğunu gözardı eden iki blok. Aslında aynı teknenin hamuru olduklarını aynı geminin yolcuları olduklarını geçmişte de, gelecekte de ortak olduklarını biraz düşünseler anlayacak ve geçmişin bugüne taşıdığı değer, kavram, kültür ve inançlardan oluşan mirası ve durmaksızın yenilenen değişimin gerekliliğini kavrayıp buna göre yol haritasını ve geleceğin yapısını inşa edebileceklerdir.

Tüm insanlığın çağdaş, uygar, evrensel temel hak ve özgürlüklere eşit oranda hakkı vardır. Renk, ırk, makam, şöhret veya ekonomik güç bu insani değerlerden bireyi farklılaştırılmaz. Ne var ki insanoğlu bu temel algının kaybolmaması ve hızla uygulanabilir kılınabilmesi için varlığını borçlu olduğu değerleri görmezden gelerek bu değerlerin hızla anlamsızlaşmasına çalışarak veya sebebiyet vererek aslında şimdinin zaman boşluğuna sığınıp geleceğin insani boyutunu kurmayı heba etmektedir.

Ulusların ideolojik kavramlarla yeniden yapılandırıldığı, kültür, değer ve kaçınılmaz olarak inançların da yozlaştırıldığı, sınırların yakın zaman diliminde yeniden belirlendiği yerküremizde, insanoğlu da yeni bir sınıflandırılmaya tabii tutuldu. Sermaye, kapitalist

yaklaşımlar yeni bir kimlikle karşımıza çıktı. Bu yeni kapital güç tabakalaşmada kendi elit yerini alma yarışını önce bireylerin sonra toplumların hızla ve kaçınılmaz son olarak da ulusların değer yargılarının hızla değişmesine, farklılaşmasına ya da başka bir tanımlamayla güçlüden yana zayıfın asimilasyonuna sebebiyet verdi.

Eski nesil yeni nesil diye türeyen bir kavram geçmişi yobazlık geleceğe çağdaşlık olarak içinden çıkılmaz bir çıkmaz sokak ve tutarsızlıklar, haksızlıklar ile birlikte değer, kavram ve kültür yozlaşmasına götürdü. Hiç bir toplumun aslında bu sürecin sonunda kazananı olamazdı. Güçlü zayıfı asimile ederek güç gösterisi ile meşgul iken kendisinin de hızla değişime uğradığını farketmedi.

Tüm insani değerlerin tanımlanmasının farklılaştığını büyük aileden (dede, nine, amca, dayı, hala, teyze, baba, anne, kardeş ve diğer bireyler) çekirdek aileye (anne, baba ve çocuklar) geçildi, son yıllarda da ve özellikle küreselleşmeyle çekirdek ailenin yerini bireysel yaşamın, yalnız yaşayan bireylerin, paylaşımı olmayan değerlerin aldığını çok geç farketti. Değişik bir zaman sürecini hızla yaşamaya başladık.

Batı toplumları yukarıda kısa analizini yaptığım değişimi yaşarken Doğu toplumları değer, kavram, kültür ve inançlarını koruma kaygısı ile ve bazen aşırı reaksiyonlarla çağın gerisinde kaldılar. Ağır statükonun sonuçlarını yaşamak zorunda bırakıldılar. Bu olgular, bireyler ve toplumsal değerleri koruma içgüdüğü değişen gelişen zamana uygun değişim ve gelişimleri engelledi.

Doğu toplumlarının sahip oldukları onların refah düzeyini yükseltecek yer altı, yer üstü doğal zenginliklerinin farkına varamadan önlerine konan kısır döngüde dönüp durdular. Tabidir ki zenginliklerinden pusuda oyun kurucular yararlandılar. Geçmiş yok farz ederek tüm değerleri inançları, kültürleri sadece gelenek indirgemesi ile algılayıp somut hiçbir gerekçe göstermeden yeni bir geleceği neye göre kimin için inşa ediyorlar? Birey? Toplum? Yani insanı, insanlık için mi? Bunda bir çelişki yok mu? Tüm insani değerleri yok ederek insanlık için bir gelecek inşa edilebilir mi? Eskiye yeniye dönüştürürken mutlaka bu dönüşümde değerlerin geleceğe taşınması yozlaştırmadan lakin çağın yani zamanın ilerlemesine uygun hale getirilerek yapılamaz mı?

Kendimize sormalıyız, sorabilmeliyiz. Toplumsal dönüşümümü yaşıyoruz yoksa ucu açık belirsiz bir yoldamı ilerliyoruz ve bu uzun yolun sonu da bir çıkmaz mı?

Değişim, yenilenme her zaman her koşulda doğru bir karar ve sağlam bir etken midir? Statükoya baş kaldırmak hep çağdaşlık anlamını taşır mı? Yoksa değişim, insanın var oluşuna endeksli ve insanı kıymetli, huzurlu kılan ve insanca yaşamaya elverişli bir değişim mi doğru değişimdir? Resmi makamların veya sosyal, toplumsal yaşamın yok saydıkları ötekileştirdikleri veya her şeyi,

her anı bilinç altında özgürce yaşamak isteyenler, her değişime gözü kapalı destek verebilir. Ancak bu doğru mudur? Durmadan değişim adına değerlerle, kavramlarla inançlarla oynamanın onları yok ederek ya da yozlaştırarak insanoğlunun geleceğini karartıyoruz. Yani aydınlığa giden yol iyi analiz edilmediğinden ve bu analizlere göre dizayn edilmediğinden aslında karanlığa

giden yola mı dönüştü?

Yeni bir felsefe etrafında değerlerin, kavramların, kültürlerin ve inançların yok edilmesini engelleyen ve tüm enerjimizi birlikte tüm gezegenin aydınlık paylaşımcı yarınları için hayata geçirelim ve bu küreyi yaşanır bir gezegen olarak gelecek nesillere bırakalım.

İnsanoğlunun en önemli icatlarından olan demiri, insanlığın yararına va yaşamsal ihtiyaçları içinde kullanan insandır ve kendi bakış açısından doğruyu yapmaktadır.[uçak,sağlık alanları,konut,yol,köprü ve bir çok yaşamsal alanı] yada tersi [silah,tabanca,savaş uçakları,füzeler yani insanı,doğayı bazen tüm yaşamsal alanları] yok edende insan icatları değildir.burda tek doğru vardır. Demiri insanlığın geleceğini için yani onun sağlık,refah düzeyi,ulaşım ve benzeri icatlar için kullanan doğru kullanmıştır.insanı ve insanlıkla birlikte doğayı ve içindekileri yok etmek için yapılan icatlar insanlık için insanlık yararına olamaz.

Çağdaşlıkta, uygarlıkta veya değerlerine sahip çıkmakta var oluş değerlerine sahip çıkmaktır. Yani en kutsal varlık, Allahın yarattığı insandır her şey onun için ona göre.